

Bilimsel olarak Ctenocephalides olarak adlandırılan pireler, Arthropoda (Eklem bacaklılar) türüne ait kanatsız, zıplayabilen ve kan emen dış parazitler olarak tanımlanabilir.

Sadece 3 mm. uzunluğunda olan Pulex irritans'lar (insan pireleri) 19.7 cm.'ye ulaşan yatay atlayışlar yapabilirler. Yani pireler kendi uzunluklarının 100 katından daha uzun mesafelere atlayabilmektedirler. İşte pireler bu eşsiz sıçrama güçlerini, "rezilin" denilen lastiksi bir proteinden elde ederler. Rezilin gövdeyi sarıp destekleyen ve kasların hareket için dayanak yaptığı yapıları oluşturan dış iskelette öbekler halinde yer alır. Pire sıçramak istediğinde arka bacaklarındaki kaslarını gerer. Bu da, kasların bağlı olduğu üst derideki bir rezilin öbeğini sıkıştırır. Daha sonra bu enerji, bir anda tümüyle boşalarak arka bacaklara büyük bir yaylanma gücü sağlar ve pireyi havaya fırlatır.

Ergin Pireler pire topluluğunun yüzde beşini oluştururlar. Yüzde 95'lik bölümü pire probleminin devam etmesine yolaçan ergin hale gelmemiş olanlarıdır. Dişi pireler, ilk kanlı öğünlerini yedikten sonra 48 saat içinde yumurta bırakmaya başlarlar. Bazı pire türleri aylarca beslenmeden yaşamlarını sürdürebilir. Pireler tropik iklim böcekleridir. Kış aylarında, sıcak evlerde yaşamlarını kolayca sürdürebilirler.

Pire topluluğunun yüzde 10'unu oluşturan pire kozaları, beslenmek için uygun bir kedi ya da köpek buluncaya kadar aylarca bekleyebilirler.

Topluluğun yüzde 35'ini oluşturan larvalar, buldukları ortamdaki deri döküntüsü, tüy, pire dışkısı gibi organik maddelerle beslenerek koza haline gelirler.

Topluluğun yarısını yumurtalar oluşturur. Kedi ve köpekler tarafından gittikleri her yere taşınırlar. Pire yumurtasından 1-10 gün içinde larvalar çıkar.